

Forbrugeren skal have særskilt oplysning om de årlige omkostninger i procent i kontrakten, jf. lovforslagets § 8 og direktivets art. 4, stk. 2, litra b.

7.5. Med henblik på beregningen af de årlige omkostninger i procent er det nødvendigt at fastslå, hvilke kreditomkostninger der skal indgå i beregningen af de årlige omkostninger i procent. Dette fremgår af lovforslagets § 13 og direktivets art. 1, stk. 2, litra d, der bestemmer, at *alle omkostninger, herunder renter og andre omkostninger*, som forbrugeren skal betale for kreditten, skal indgå i beregningen af de årlige omkostninger i procent.

Forbrugeren skal have særskilt oplysning om kreditomkostningerne i kontrakten, jf. lovforslagets § 8 og direktivets art. 4, stk. 2, litra c,

Visse omkostningselementer skal dog ikke medtages i beregningen af de årlige omkostninger i procent, jf. lovforslagets § 13, stk. 2-3, samt bemærkningerne hertil. Ifølge lovforslagets § 14 og direktivets art. 4, stk. 2, litra d, skal forbrugeren imidlertid også have særskilt oplysning om de her nævnte omkostninger, bortset fra misligholdelsesomkostningerne. Oplysningen skal fremgå af den skriftlige kontrakt, jf. lovforslagets § 8 og direktivets art. 4, stk. 2, litra d.

7.6. Justitsministeriet er opmærksom på, at beregningen af de årlige omkostninger i procent i praksis vil kunne frembyde vanskeligheder, navnlig for mindre erhvervsdrivende.

Vanskelighederne ved beregning af de årlige omkostninger i procent vil dog i væsentlig grad kunne mindskes ved udarbejdelse af tabeller, der dækker de sædvanligt forekommende former for kreditaftaler, og af vejledninger til tabellerne. Visse lommeregner, de såkaldte finansregner, har endvidere indbygget en funktion til beregning af den interne rente (de årlige omkostninger i procent). Sådanne finansregner kan erhverves for et beløb af 500-1.000 kr.

Justitsministeriet er bekendt med, at man i andre lande, f.eks. i England og i Sverige, har udarbejdet autoriserede tabeller, der viser de årlige omkostninger i procent ved kredit ydet under forskellige forudsætninger. Justitsministeriet går derfor ud fra, at tilsvarende autoriserede tabeller vil blive udarbejdet her i landet. Dette forudsætter, at der fra brancheorganisationerne tilvejebringes oplysninger om de sædvanligt forekommende kreditaftaler i forbrugerforhold inden for de enkelte brancher. Da reglerne først skal træde i kraft pr. 1. januar 1993, vil der efter Justitsministeriets opfattelse være tilstrækkelig tid til at udarbejde sådanne tabeller.

8. Markedsføring af kredit

Ifølge direktivets art. 3 skal oplysningen om de årlige omkostninger i procent tillige anføres i enhver re-

klame fra kreditgiveren og ved enhver skiltning eller opslag i kreditgiverens forretningslokaler, hvorved den pågældende tilbyder kredit, hvis reklamen eller opslaget i øvrigt indeholder angivelse af rentesatsen eller oplysninger vedrørende kreditomkostningerne. Oplysningen kan eventuelt gives i form af et repræsentativt eksempel.

Der er efter bestemmelsen ikke nogen ubetinget pligt for kreditgiver til i markedsføringen at oplyse om de årlige omkostninger. Men hvis kreditgiver i markedsføringen giver oplysninger om f.eks. den nominelle rente eller stiftelsesomkostninger og lignende, er den pågældende samtidig forpligtet til at oplyse om de årlige omkostninger i procent.

Formålet med bestemmelsen er at give forbrugeren mulighed for, allerede forud for indgåelsen af kreditaftalen, at vurdere omkostningerne ved lånet og eventuelt sammenligne forskellige kredittilbud.

Lov om markedsføring og lovgivningen om prismærkning m.v. henhører under Industriministeriets område. Industriministeriet har over for Justitsministeriet peget på, at det er mest hensigtsmæssigt at regulere spørgsmålet om markedsføring af kredit inden for rammerne af den almindelige prismærkningslovgivning. Industriministeriet har i den forbindelse oplyst, at dette ministerium vil sørge for, at reglen i direktivets art. 3 implementeres i dansk ret. I det omfang implementeringen heraf kræver lovændring, vil Industriministeriet fremsætte de nødvendige lovforslag.

9. Overtræk

I lovforslagets § 12 og direktivets art. 6, stk. 3, indføres der en helt ny bestemmelse om stiltiende accepterede overtræk. Efter bestemmelsen skal forbrugeren, hvis den pågældende overskrider maksimum på en kreditaftale med variabelt lånebeløb, og hvis dette sker med kreditgiverens stiltiende accept, gøres bekendt med den årlige nominelle rente og eventuelle omkostninger i forbindelse med overtrækket samt om enhver ændring heri, når overtrækket vedvarer ud over 3 måneder. Ifølge direktivet finder bestemmelsen kun anvendelse for de medlemsstater, der anerkender stiltiende accepterede overtræk.

Formålet med bestemmelsen er, at forbrugeren skal være klar over, hvilke omkostninger der er forbundet med overtrækket, således at den pågældende på dette grundlag kan træffe beslutning om, hvorvidt overtrækket bør ophøre.

Banker og sparekasser beregner sig normalt en højere rente eller provision, hvis der sker overtræk på en konto, det være sig indlåns- eller udlånskonto. Denne praksis er for så vidt angår overtræk på indlånskonto godkendt ved Højesterets dom af 2. februar